ΕΤΟΣ Ζ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Μαρτίου 1893 Ἀριθ. 296

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν.
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπέτειος τῆς ἐκδόσεως τῆς α' Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». — Ἑλένη Βάσου. — Τὸ ἔαρ (ὑπὸ κ. Καλλιόπης Κυριακίδου). — Εὐανθία Κονοφάου (ποίημα ὑπὸ Ξανθίππης Κ. . . .). — Παιδικὸν δελτίον. — Ὑγιεινὴ τοῦ Κάλλους (ὑπὸ Μαρίας Νεβὺ ἰατροῦ ὑγιεινολόγου). — Ποικίλα. — Θέατρον καὶ Γυμναστική. — Συναυλία. — Λογοδοσία τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος. — Βιβλία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Μὲ τὴν γλυκεῖαν καὶ ἀρωματώδη τῆς ἀνοίξεως ἐμφάνισιν, μὲ τὸ πρῶτον ᾆσμα τῆς ἐκ τῶν μακρῶν ταξειδίων της ἐπανακαμπτούσης χελιδόνος, μὲ τὸ πρῶτον θαλπερὸν τοῦ ζεφύρου πρὸς τὸ δειλὸν ἴον φίλημα, μὲ τὸν πρῶτον βομβῶδη ὕμνον τῆς ἐκ τῆς κυψέλης ἀφιπταμένης μελίσσης, ἐχαιρέτισε τὸν φιλολογικὸν κόσμον πρὸ ἑξαετίας ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν».

Ἀπετέλει ἡ ἡμέρα ἐκείνη τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς πρὸς τὴν πνευματικὴν χειραφέτησίν της. Ἦτο τὸ πρῶτον τραῦμα τὸ κατενεχθὲν εἰς τὰς προλήψεις καὶ παραδόσεις, ἃς μᾶς ἐκληροδότησαν αἰῶνες δουλείας καὶ τυραννικοῦ ζυγοῦ. Ἦτο ὁ κλονισμός, ἡ διασάλευσις τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου, ἐφ' οὗ ὁ ἀνδρικὸς ἐγωϊσμὸς εἶχε στηρίξει τὸ οἰκοδόμημα τῆς γυναικείας πνευματικῆς ἀδυναμίας καὶ ἀνικανότητος, καὶ ἐνῷ δεσμίαν ἐκράτει τὴν γυναῖκα, ὡς πτηνὸν ὡραῖον τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἀδυνατοῦν νὰ λάβῃ τὴν πτῆσιν του ἀνὰ τὸν κυανοῦν ὁρίζοντα τῶν ἀχανῶν ἐκτάσεων τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Ἦτο ἡ πρώτη ἐπίσημος καὶ δημοσία διαμαρτύρησις τῶν Ἑλληνίδων κατὰ τῆς προλήψεως τῆς πνευματικῆς ἀνικανότητός των, τὸ πρῶτον πτερύγισμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας των πρὸς σφαίρας ὑψηλοτέρας, ἡ πρώτη στιγμὴ τῆς ἀδελφώσεώς των μετὰ τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανίδων, τῶν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς τοῦ γυναικείου φύλου χειραφετήσεως.

Τὴν ἑβδόμην ἐπετηρίδα τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης ἡμέρας πανηγυρίζομεν σήμερον μετὰ χαρᾶς. Τὰ ἀσθενῆ τότε, τὰ τρέμοντα, τὰ κλονιζόμενα βήματα, μετεβλήθησαν διὰ τῆς εὐεργετικῆς τῆς ἐργασίας, τῆς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ χρόνου δυνάμεως εἰς βάδισμα ἀσφαλές, βέβαιον, σταθερόν.

Ἡ ὁδός, ἣν διηνύσαμεν κατὰ τὸ ἑξαετὲς τοῦτο διάστημα ἦτο κοπιαστική, δύσβατος. Ἐπρόκειτο νὰ κατεδαφίσωμεν, νὰ καταρρίψωμεν ὅλους τοὺς βράχους, ὅλα τὰ γιγαντώδη καὶ σκοτεινὰ ἐρείπια, ἅτινα ὕψουν πρὸ ἡμῶν ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἄγνοια τῶν παρελθόντων χρόνων. Ἐπρόκειτο νὰ πείσωμεν ἐκείνους, οὓς ὁ Θεὸς ἔταξε συνοδοιπόρους μας ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ζωῆς, ὅτι καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ εἴμεθα, ὡς αὐτοί, πολύτιμοι κοινωνικοὶ παράγοντες, καὶ ὅτι ὁ γηραιὸς κόσμος μας ὁ εἰς ἐρείπια ὁσημέραι καταρρέων, δὲν θὰ ἀναστηλωθῇ, δὲν θὰ ἀνασκευασθῇ, δὲν θὰ ὀρθοποδήσῃ ἄνευ ἡμῶν. Προσεπαθήσαμεν νὰ ἀποδείξωμεν διὰ σειρᾶς ἄρθρων καὶ μελετῶν καὶ εἰκόνων εἰλημμένων ἐκ τοῦ καθ' ἑκάστην βίου, ὅτι ἐὰν διὰ θυσιῶν καὶ ἀγώνων ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας φωτίζῃ σήμερον τὴν ἀρχαίαν τῆς σοφίας καὶ ἐπιστήμης πρωτεύουσαν, δὲν εἴμεθα διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον δοῦλοι τῶν παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων μας, ὀλιγώτερον δοῦλοι ἀδίκων προλήψεων, ἧς θῦμα εἶναι ἡ παραγνωρισθεῖσα γυνή. Καὶ ἐπειδὴ πᾶν θῦμα ἀποτελεῖ κίνδυνον, ἡ γυνὴ καθίσταται ἐπικίνδυνος, χωρὶς οὐδεμίαν διὰ τοῦτο νὰ φέρῃ εὐθύνην.

Ἀπεδείξαμεν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀσεβῶς καὶ μετὰ μειδιαμάτων εἰρωνικῶν ἀποφαίνονται περὶ γυναικός, ὅτι ἐὰν αὕτη ὑπῆρξε πνευματικῶς ἀσθενεστέρα τοῦ ἀνδρός, εἰς τοῦτο πταίουσιν αὐτοί, καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν, οἵτινες ἐπέμειναν νὰ τὴν κρατήσωσι μακρὰν τοῦ πνευματικοῦ βίου, οἵτινες τὴν μετέβαλλον εἰς ἄθυρμα, λησμονοῦντες ὅτι ὑπῆρξε μήτηρ των, καὶ ὅτι ἔσται μήτηρ τῶν τέκνων των. Ναί οἱ ἄνδρες πλανῶνται, οἱ ἄνδρες βαδίζουσιν ὁδὸν σφαλεράν, διότι ἐκεῖναι παρ' ὧν ἀνετράφησαν, ἔζησαν εἰς τὸ σκότος. Προσεπαθήσαμεν νὰ τοὺς πείσωμεν, ὅτι οἰκειοποιούμενοι καὶ ἐκμεταλλευόμενοι αὐτοὶ μόνοι

τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας καὶ ἐν γένει πᾶν στάδιον βιοπαραγωγόν, καὶ καταδικάζοντες τὴν γυναῖκα εἰς ἰσόβιον ἀδράνειαν ἐργάζονται κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν συμφέροντος. Ὅτι θεσπίζοντες ἰδίαν ἠθικήν, ἰδίους νόμους, τείνοντας, ὅπως πᾶν ἀγαθόν, πᾶσαν ἀπόλαυσιν, πᾶσαν ἡδονὴν ἐξασφαλίζωσι πρὸς ἑαυτοὺς ἐπὶ προφανεστάτῃ τῆς γυναικὸς ταπεινώσει καὶ ἐξευτελισμῷ καὶ ἀδικίᾳ, συγκλονίζουσι τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα, τοῦ ὁποίου ἡ κατερείπωσις τὴν ἰδικήν των πρωτίστως ἐπάγεται καταστροφήν.

Ἐπὶ ἑξαετίαν ἤδη ἀγωνιζόμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς περὶ τῆς φυσικῆς ἀνεπαρκείας της πλάνης, καὶ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς αὐτὴν τὸ αἴσθημα τῆς αὐθυπερασπίσεως διὰ καταλλήλου μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως, διὰ τῆς τὰ πάντα ἐξευγενιζούσης, τὰ πάντα ἁγιαζούσης ἐργασίας.

Εὐτυχῶς οἱ ἀγῶνες μας δὲν ἀπέβησαν ἄσκοποι καὶ μάταιοι. Ὁ ριπτόμενος μετὰ τόσης ἐπιμονῆς σπόρος, ὅσον ἀπαρασκεύαστον καὶ ἂν εὑρίσκῃ τὴν γῆν, κατορθοῖ ἐπὶ τέλους νὰ ριζοβολήσῃ. Οὕτω εἴδομεν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἑξαετοῦς βίου μας ἀνοιγομένας καὶ παρ' ἡμῖν εὐρείας τὰς θύρας τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου πρὸ τῆς γυναικός, καὶ πολλὰς νεαρὰς Ἑλληνίδας τασσομένας παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν μελλόντων τῆς ἐπιστήμης λειτουργῶν. Εἴδομεν τὰς Ἑλληνίδας συγκινουμένας ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, συνασπιζομένας ἐν ἀδελφικοῖς συνδέσμοις, εἴτε πρὸς μόρφωσιν τῶν ἀπόρων ὁμοφύλων των, εἴτε πρὸς παροχὴν ἀσύλου καὶ στέγης πρὸς τὰς ἀπροστατεύτους καὶ ἐγκαταλελειμμένας, εἴτε πρὸς διαιώνισιν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ βίου ἐκείνων, αἵτινες ἐτίμησαν τὸ φῦλον των, εἴτε πρὸς ὑπερασπισιν τοῦ δικαίου των, εἴτε πρὸς πνευματικὴν παραγωγήν, εἴτε πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ των συστήματος, εἴτε πρὸς ἐπίδοσιν εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, εἴτε εἰς συστηματικὴν τῆς φιλανθρωπίας ἐξάσκησιν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» χρησιμεύσασα ὡς σημεῖον ἀφετηρίας, ὡς μοχλὸς καὶ ὄργανον εἰς τὰ πλεῖστα τῶν παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν τελευταίαν ἑξαετίαν ἐπιτελεσθέντων ὑπὲρ καὶ διὰ τῆς γυναικός, θεωρεῖται εὐτυχὴς διὰ τὸ ἐπιτευχθὲν λαμπρὸν τοῦ νεαροῦ βίου της ἀποτέλεσμα. Ἐκφράζει δὲ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοὺς εὐγενεῖς συναδέλφους, οἵτινες ὡς ἀληθεῖς τῆς προόδου σκαπανεῖς, ἐνίσχυσαν αὐτὴν ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τοῦ δημοσιογραφικοῦ βίου της, ὡς καὶ πρὸς πάσας τὰς συνεργάτιδάς της, εἰς τὴν δεξιὰν καὶ πρόθυμον τῶν ὁποίων συνεργασίαν ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἐπιτυχία της. Τὸν αὐτὸν εὐγνωμοσύνης φόρον ἀπονέμει καὶ πρὸς πάσας καὶ πάντας, οἵτινες ὑπεστήριξαν ὁπωσδήποτε αὐτὴν καὶ ἐνίσχυσαν αὐτὴν κατὰ τὸ ἑξαετὲς δημοσιογραφικὸν στάδιόν της.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΣΟΥ

Α΄

Ὁ αἰών μας, ὁ ἐπιστέφων τὴν δύσιν τοῦ βίου του μὲ τὸ αἰγλῆεν καὶ ἀκτινοβόλον τῆς ἐλευθερίας καὶ προόδου διάδημα, ἀνέτειλεν ἐν ἡμέραις δουλείας καὶ πένθους διὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Τὰ πρῶτα ἔτη του διέρρευσαν ἐν σφαγαῖς καὶ αἱματοχυσίαις, ἐν θλίψεσι καὶ πόνοις. Ἡ πένθιμος τῆς δουλείας σκιὰ ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς Ἠπείρου καὶ Θρᾴκης μέχρι τῆς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης καὶ ἡ τυραννία, ἀπαισία τῶν ταρτάρων θεότης, συνέσφιγγεν ὁσημέραι μετὰ μείζονος ἐντάσεως τὰς σιδηρᾶς ἁλύσεις της, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων μυριάδες ψυχῶν ἐστέναζον.

Ἡ μεγαλοφυία, τὸ κάλλος, ὁ ἡρωϊσμός, ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἤθους κατεδιώκοντο ἀπηνῶς, ὡς ἰδιότητες ἀντιβαίνουσαι πρὸς ἔθνος δουλεῦον κύριον βάρβαρον καὶ θηριώδη.

Οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες, οἱ ἀπόγονοι τοῦ γίγαντος λαοῦ, ὅστις εἰς χρόνους εὐτυχεῖς ἔθετε γέρας ἐπὶ τῇ καλλιπαιδίᾳ, ὅστις τὸ καλὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐλάτρευσεν, ἐπὶ τοσοῦτον δυστυχεῖς ἐγένοντο, ὥστε νὰ θρηνῶσι καὶ ὁλοφύρωνται ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει ὡραίου τέκνου καὶ ἰδίᾳ ὡραίας θυγατρός. Μὴ τὸ κάλλος τῆς κόρης δὲν ἦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, αἰτία τῆς προδοσίας καὶ ἀτιμώσεως ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας της; Μὴ ἐν Ἠπείρῳ, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, ὡραία κόρη δὲν ἦτο θῦμα σπανίως διαφεῦγον τὰς βεβήλους χεῖρας τῶν βαρβάρων κατακτητῶν; Μὴ δὲν ἦτο προωρισμένη διὰ τὴν ἑκατόμβην τοῦ ὀνείδους, τῆς ἀτιμώσεως, τοῦ ἠθικοῦ θανάτου τῶν χριστιανῶν!

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἄπορον, πῶς οἱ γονεῖς τῆς Ἑλένης Βάσσου ἐχαιρέτισαν τὴν γέννησίν της μὲ ὀφθαλμοὺς δακρύοντας, καὶ πῶς ἐξεπατρίσθησαν, εὐθὺς ὡς τὸ νήπιον ἔτι θυγάτριόν των ἤρξατο νὰ ἀναπτύσσηται καὶ νὰ προοιωνίζῃ κόρην καταπληκτικῶς ὡραίαν. Τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς ἦτο βαθύτατα ἐρριζωμένον ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ πατρός της, ὅστις εἶχεν ἐπισύρει καὶ τὸν φθόνον τῶν ἰσχυρῶν, ὡς ἐκ τοῦ πλούτου καὶ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως, καὶ κατεδιώκετο ἀμειλίκτως. Ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ μεταβῇ πρὸς ἀποκατάστασιν εἰς τὴν νῆσον Κέαν.

Εἰς Κέαν, τὴν κατ' ἐξοχὴν γόνιμον εἰς εὐφυεῖς γυναῖκας νῆσον, ἡ μεταγενεστέρα αὕτη ὡραία Ἑλένη ἀνετρέφετο, περιωρισμένη πάντοτε εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ οἴκου, ἐνῷ ὡς ἐν θερμοκηπίῳ τὸ κάλλος καὶ ἡ ἀνθηρότης της ἀπέδιδον ὅλον τὸ ἄρωμα καὶ τὴν δρόσον τῶν νεανικῶν της χρόνων.

Μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυσικῶν χαρίτων της συνανεπτύσσετο καὶ τὸ φύσει λεπτὸν πνεῦμα καὶ ἡ καρδία τῆς ὡραίας νεάνιδος, ἧς ἡ φήμη διὰ τὸ κάλλος, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους εἶχε διαλαληθῆ ἀνὰ σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ περὶ ἧς ὡμίλουν οἱ ἁπλούστεροι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς περὶ μυθολογουμένης θεότητος.

Ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφεὺς Σατωβριάνδος, ὁ ὑμνήσας τὰ κάλλη τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τόσης ποιήσεως καὶ περιπαθείας, ἐπεσκεφθεὶς τὴν Κέαν ἐφιλοξενήθη ἐν τῷ μέχρι σήμερον σωζομένῳ μεγαλοπρεπεῖ οἴκῳ τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλένης, ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας. Τὸ κάλλος τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος ἐξέπληξε τὸν εὐγενῆ Γαλάτην, ὅσις διεκήρυττεν ὅτι οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ κόρη ὡραιοτέρα αὐτῆς. Πλέον δ' ἢ ἅπαξ, ὡς ὀΐδιος ὡμολόγει, περιγράφων ἐν τοῖς ἔργοις του τελείους τύπους γυναικείας ὡραιότητος περιέγραφεν ἁπλούστατα τὸν θαυμάσιον τύπον καὶ τὴν γραφικωτάτην κατατομὴν τῆς Ἑλληνίδος κόρης.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις εὑρίσκετο περὶ τὸ τέλος της. Ὁ στρατηγὸς Βάσσος, ἀφοῦ γενναίως καὶ ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθη ὑπὲρ τοῦ περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνος, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ σῶμα ἐθελοντῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπιβιβασθεὶς πλοίων ἀνεχώρησε διὰ Συρίαν, ἵνα ἐκεῖ ὑποκινήσῃ ἐπανάστασιν τῶν ὑποδούλων καὶ περισπάσῃ τὰς Τουρκικὰς δυνάμεις, ἀπὸ τῶν ὁποίων

εὐκολώτερον ἤθελον ἀπαλλαγῆ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀγωνιζόμενοι. Ἕνεκα σφοδρᾶς τρικυμίας ὁ μικρὸς στόλος τοῦ στρατηγοῦ κατέφυγεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κέας καὶ οὗτος ἀπεβιβάσθη εἰς αὐτήν, μέχρις οὗ ἡ τρικυμία κατευνασθῇ καὶ δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του.

Ἡ φήμη τοῦ κάλλους τῆς Ἑλένης ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τοῦ νέου ἥρωος, εἰς τὰ στήθη τοῦ ὁποίου ἔπαλλε καρδία τρυφερὰ καὶ περιπαθὴς καὶ ἐξ ἴσου συγκινουμένη πρὸ τοῦ πονηροῦ τῆς Ἀφροδίτης υἱοῦ, ὡς καὶ πρὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Τὸ πῦρ ὡραίων ὀφθαλμῶν τὸν ἐμέθυε μεθ' ὅσης σφοδρότητος καὶ τὸ πυκνότερον τοῦ πολέμου πῦρ. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἠγάπων ἢ ἅπαξ καθ' ὅλην των τὴν ζωήν. Ἀλλ' ὁ ἔρως των δὲν ἦτο πάθος στιγμιαῖον, μανία, παραφορά. Ἦτο αἴσθημα μέγα, αἰώνιον, εὐγενές, καταλαμβάνον τὴν ψυχήν των, τὴν καρδίαν των ὅλην καὶ νεκρούμενον μόνον ὅταν οἱ παλμοὶ ἐκείνης ἔπαυον.

Ὁ στρατηγὸς Βάσσος ἐν τῷ ὀλιγοημέρῳ διαστήματι τῆς ἐν Κέᾳ διαμονῆς του, εἶδεν, ἠράσθη καὶ ἀπήγαγε τὴν ὡραίαν Ἑλένην. Ἐθισθεὶς εἰς τὰς πολεμικὰς κατακτήσεις, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς οἱ γονεῖς τῆς κόρης ἐτόλμησαν νὰ ἀντιτάξωσιν ἄρνησιν εἰς τὴν πρότασίν του.

Ἐντὸς μικροῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἐν τῷ μέσῳ ἀνδρῶν τοῦ πολέμου μὲ ἡλιοκαῆ πρόσωπα καὶ χεῖρας τιλλώδεις ἡ ὡραία αἰχμάλωτος, ὡς νύμφη τῆς θαλάσσης, κυρία αὐτὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας τοῦ στρατηγοῦ ὡδηγήθη διὰ μέσου παντοειδῶν κινδύνων εἰς τὴν νῆσον Ἄνδρον, ἐν ᾗ ἀπεφασίσθη νὰ μείνῃ μέχρι τῆς ἐκ τῆς Συρίας ἐπιστροφῆς τοῦ συζύγου της.

Καίτοι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ σφοδρότατον ἐκείνου αἴσθημα συνεμερίζετο καὶ αὕτη, ἐν τούτοις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδειλίασε πρὸ τῆς ἰδέας τοῦ ἀποχωρισμοῦ ὑπὸ τοιούτους κινδυνώδεις καὶ ἀκροσφαλεῖς ὅρους ἐπιτελουμένου. Ὄχι! Δὲν ἦσαν μόνον αἱ Σπαρτιάτιδες αἱ παροτρύνουσαι τοὺς συζύγους καὶ τοὺς υἱοὺς εἰς τὰς μάχας. Αἱ Ἑλληνίδες τοῦ ἀγῶνος ἐφάνησαν ἐν πολλοῖς ὑπεροχώτεραι ἐκείνων.

Τὸ εἰδύλλιον τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ γάμου των περιεβλήθη μὲ ὅλην τὴν ποίησιν καὶ τὴν γοητείαν τῶν εἰδυλλίων τῶν ἱπποτικῶν μεσαιωνικῶν χρόνων. Δὲν ἔλειψεν οὔτε ὁ ἱστορικὸς πύργος, οὔτε ἡ πιστὴ ἀκόλουθος, οὔτε ἡ πρὸ τῆς ἐκτισμένης τοῦ πύργου πύλης φρουρά.

Ἀπεβιβάσθη εἰς Ἄνδρον συνοδευομένη ὑπὸ τῆς προορισθείσης τὴν φυλακήν της φρουρᾶς καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸν ἱστορικὸν πύργον Γιαννούλη μετὰ τῆς ἀκολούθου της, τῆς μόνης συντρόφου της κατὰ τὴν πολύμηνον ἐκεῖ μυθολογικὴν ὅλως ζωήν της, μακρὰν τοῦ κόσμου, μακρὰν τῆς οἰκογενείας της, μακρὰν τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς καρδίας της, ὅστις ἀνὰ πᾶσαν τῆς ἡμέρας ὥραν διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ πέσῃ θῦμα τῶν φονικῶν τοῦ ἐχθροῦ ὅπλων.

Ὀλιγώτερον ἐκείνης γενναῖος ὁ στρατηγός, φοβούμενος διὰ τὴν νεαρὰν γυναῖκα τοὺς παντοειδεῖς κινδύνους, εἰς οὓς ἐξέθετεν αὐτὸν τὸ μάγον, τὸ γοητευτικόν, τὸ ἔκπαγλον κάλλος της, ἔκτισε τὴν θύραν τοῦ πύργου, εἰς ὃν τὴν εἶχεν ἐγκλείσει καὶ ἔταξεν ὑπὸ τὸ φρούριον ἰσχυροτάτην φρουράν. Τὴν πρὸς συντήρησίν της τροφὴν ἡ ὡραία δεσμῶτις ἐλάμβανε ἀπὸ ὑψηλοῦ κιγκλιδωτοῦ παραθύρου διὰ σχοινίου. Λέγεται μάλιστα ὅτι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐξετέλει τακτικῶς ἡ ἀκόλουθός της, αὐτῆς ἀποποιουμένης νὰ φανῇ ποτε καὶ νὰ ἀντικρύσῃ, ἔστω καὶ μακρόθεν ἄλλον ἄνδρα, πλὴν τοῦ μετὰ τόσης ἀγάπης καὶ ἐναγωνίου ἀνυπομονησίας ἀναμενομένου.

Ἄγνωστον ἐάν, ὡς αἱ λατρευταὶ τοῦ μεσαίωνος γυναῖκες, ἔδωκε καὶ αὕτη εἰς τὸν στρατηγὸν φυλακτόν τι, ὅπως τὸν προστατεύῃ ἐν στιγμαῖς κινδύνου, ὡς εἶναι ἐπίσης ἄγνωστον ἐὰν ὁ στρατηγὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἢ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει καὶ μόνῃ αὐτῆς ἐξετέλεσε κατὰ τὴν ἐν Συρίᾳ ἐκστρατείαν του ἐκείνην μυθολογικὰ ἀνδραγαθήματα, ὡς τὰ τῶν ἱππότῶν τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἓν μόνον εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐπανέκαμψεν οὗτος ἐκ Συρίας ὑγιὴς καὶ ὑπέρ ποτε λατρεύων τὴν ὡραίαν σύζυγόν του, ἣν παρέλαβεν ἐξ Ἄνδρου καὶ μετέφερεν εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα αὕτη ποιεῖται ἔναρξιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐεργετικοῦ σταδίου της κατά τε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ὡς καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, περὶ ὧν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΤΟ ΕΑΡ

Ἐλθέ, ἐρατεινὸν ἔαρ, ἐλθὲ ἵνα ζωογονίσῃς τὴν φύσιν. Ἐξελθε τοῦ κόλπου τῶν ὑγρῶν ἀτμῶν τῶν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν αἰωρουμένων· ἡ μουσικὴ τῶν δασῶν σὲ ἐξεγείρει καὶ σὲ καλεῖ. Κάτελθε ἐπὶ τῶν πεδιάδων ἡμῶν ἐντὸς νεφέλης ῥόδων!

Οὕτως ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Θόμσων, ἄρχεται τοῦ περὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους ποιήματός του. Ἀρχίζει ἐκ τοῦ ἔαρος, δηλαδὴ ἐκ τῆς ἀρχῆς.

Τὸ ἔαρ εἶναι νεότης, λέγει ἡ αἰωνία ποίησις. Ἡ νεότης μήπως δὲν εἶναι τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς ἱστορίας ἐκείνης, ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ δράματος ἐκείνου, τὸ πρῶτον ᾆσμα τοῦ ποιήματος ἐκείνου, ὅπερ καλοῦσι ζωήν; Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ νεότης, ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας, εἶναι ἡ πρωΐα, ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἔσεται ἐσαεὶ τὸ ἔαρ.

Ἕκαστον ἔαρ εἶναι μία νέα δημιουργία. Διὰ τοὺς ἀρχαίους, τὸ ἔαρ ὑπῆρξεν ἡ φαιδρὰ πρωΐα τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος, δηλαδὴ ἡ μεγάλη ἁρμονία, ἐξῆλθεν ᾄδουσα τοῦ χάους, ὑπὸ τὴν διττὴν καὶ γόνιμον αὐτῆς ἐπήρειαν. Καὶ νῦν ἕκαστον ἔαρ ἐπαναφέρει ἡμῖν τρόπον τινὰ τὰς ὡραίας ἡμέρας τῆς δημιουργίας.

«Ὄχι, λέγει ὁ Βιργίλιος, ὁ γεννώμενος κόσμος δὲν εἶδεν ἄλλας ἡμέρας νὰ λάμψωσιν. Ἡ ὄψις αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξεν ἀλλοία. Ἀφελὴς καὶ ὡραία πλάνη! Οἱ ἀρχαῖοι ἠγνόουν ὅτι τὸ ἔαρ εἶναι μοιραίως σχετικὸν καὶ ἰδιαίτερον, ὅτι ὁ ὡραῖος αὐτοῦ ἥλιος δὲν δύναται νὰ λάμψῃ συγχρόνως ἀνὰ πάντα τὸν κόσμον, ὅτι τὸ ἔαρ ἡμῶν εἶναι τὸ φθινόπωρον δι' ἄλλα μέρη καὶ δι' ἄλλους κατοίκους τῆς γῆς, ὡς τὸ ἔαρ αὐτῶν εἶναι τὸ ἡμέτερον φθινόπωρον. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Λατῖνοι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς μόνους ἐν τῷ κόσμῳ! Εὕρισκον τὸ ἔαρ τοσοῦτον ὡραῖον, ὥστε παρίστων αὐτὸ ὡς ἀρχικῶς αἰώνιον. Εἰς πάσας τὰς θελκτικὰς χώρας ἔνθα ἡ φαιδρὰ αὐτῶν φαντασία μᾶς μεταρσιοῖ, ἀνευρίσκομεν τὸ ὄνειρον αἰωνίου ἔαρος.

Αἰώνιον ἔαρ! πάντοτε τὸ αὐτὸ θέαμα! πάντοτε ἡ αὐτὴ καλλονή, τὸ αὐτὸ μειδίαμα! Ἡ φύσις βεβαίως εἶνε πλουσιωτέρα καὶ ποιητικωτέρα τούτου. Καλῶς ἔπραξε μὴ συμβουλευθεῖσα τὰ ὄνειρα ἡμῶν, ὅτε ἐχάραττε τὸ σχέδιον τῶν ἔργων αὐτῆς. Γινώσκει ὅτι τὸ ποικίλλειν τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν συντελεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων ἡμῶν, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην διεγέρσεως διὰ τῶν ἀντιθέσεων καὶ μεταμορφώσεων αὐτῆς, μετὰ τὴν ἐλπίδα θέλομεν πραγματοποίησιν, μετὰ

τὰ ἄνθη καρπούς, μετὰ τὴν φαιδρότητα τῆς πρωίας τὰς μελαγχολίας τῆς ἑσπέρας καὶ ὅτι αἰώνιον ἔαρ, ὡς αἰωνία νεότης, σημαίνει στάσιν ἀναπτύξεως. Ἀλλὰ πάντα τὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἀποδίδομεν εἰς τὸ ἔαρ, ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς αἰώνιον ἔαρ; Ὁ Ἀπρίλιος καὶ ὁ Μάϊος θὰ μᾶς ἐφαίνοντο τόσον δροσεροί, τόσον ὡραῖοι, τόσον φαιδροί, ἐάν ἅπαντες οἱ μῆνες ὡμοίαζον αὐτοῖς;

Τὸ ἔαρ εἶναι ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἡλίου. Ἡ ἡμέρα ἐξισουμένη μετὰ τῆς νυκτὸς ἐπιχέει ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς γῆς ἄφθονον θερμότητα καὶ φῶς. Θάλπος, φῶς, ὑγρασία, ἅπασαι αἱ συνθῆκαι τοῦ βίου εὑρίσκονται συνηνωμέναι. Γλυκεῖα αὔρα χλιαίνει τὴν ἀτμόσφαιραν, βλέπει τις τὰ νέφη διασκορπιζόμενα ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ οὐρανίου θόλου, διαλυόμενα ἐν λευκοφαίοις τολύπαις, ἀνυψούμενα, λευκάζοντα καὶ ἐπιτρέποντα τὴν διέλευσιν τῶν δειλῶν εἰσέτι ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἡ γῆ ἐπὶ πολὺ συσταλεῖσα ὑπὸ τοῦ ψύχους διαστέλλεται, εἰσπνέει θερμότητα ἔφυγρον. Τὸ ἔαρ εἶναι ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ γῆ περιβάλλεται τὴν ὡραιοτέραν ἀνθοποίκιλτον αὐτῆς ἐσθῆτα. Ἰδοὺ τὰ ἠράνθεμα καὶ τὰ ἴα, τὰ ἠράνθεμα, ἅτινα τῷ ὀφείλουσι τὸ ὄνομά των, τὰ ἴα, ἅτινα θωπεύουσι τὴν ὄσφρησιν πρὶν ἢ καταστῶσιν ὁρατὰ καὶ ἅτινα κρύπτουν μετριοφρόνως τὴν καλλονήν των ὑπὸ τὰ φύλλα.

Πλὴν ὁ χειμὼν δὲν παραχωρεῖ εὐκόλως τὴν θέσιν του εἰς τὸν νεανίαν αὐτοῦ νικητήν. Τὸ ἴον δὲν ἔχει ἀληθῶς ἄδικον νὰ προφυλάττηται καὶ νὰ συστέλληται ὡς ἐν βρυοσκεπεῖ φωλεᾷ. Ὡς ὁ κοινωνικὸς κόσμος, ἡ φύσις μᾶς προσφέρει ροβερὰς ἀντιδράσεις. Ὁ ψυχρὸς βορρᾶς ἔρχεται, ἵνα ἐπισκιάσῃ τὴν ἑσπέραν καὶ ἵνα παγώσῃ τὴν πρωίαν. Ἐνίοτε μάλιστα καθιστᾷ ἅπασαν τὴν ἡμέραν θλιβερὰν καὶ καταστρέφει διὰ μιᾶς πνοῆς τὰς πρώτας ἐπαγγελίας τοῦ ἔαρος: θαλεροί τινες βλαστοὶ ἐτόλμησαν νὰ δώσωσι λίαν ἐνωρὶς πίστιν εἰς τὰς ἀκτῖνας νέου ἡλίου· ἀνυπόμονοί τινες κάλυκες, πρόδρομοι τῶν ἐαρινῶν ἐλπίδων, ἐζήτησαν λίαν ταχέως τὸ φῶς, καὶ ἀποτίουσι διὰ τῆς ζωῆς των τὴν παράβολον αὐτῶν πρωϊμότητα.

Μετὰ μακρὰν πάλην τὸ ἔαρ κατισχύει, ὁ ἥλιος λάμπει ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Χθὲς ἦτο νύξ, ζόφος, χάος. Σήμερον ἡ δημιουργία ἀνεκτήσατο τὸ χρῶμα καὶ τὴν φωνήν: *τὸ χρῶμα* ὅπερ δίδει τὸ σχῆμα εἰς πάντα καὶ δι' οὗ λάμπει ἡ φυτικὴ ζωή, *ἡ φωνὴ* δι' ἧς ὁ ζωϊκὸς κόσμος ἐκδηλοῦται ἀνακράζων: Ἄδω, αἰσθάνομαι, ὑπάρχω!

Καὶ νῦν ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ ἔαρος:

Ὅταν τὸ ἔαρ ἐπιχέῃ ἐν ἀφθονίᾳ τὸ φύλλωμα εἰς τὰ δάση καὶ τὰ ἄνθη εἰς τοὺς κόλπους τῶν πεδιάδων, ἡ φύσις πρὸ πολλοῦ σιωπηλὴ διαρκουσῶν τῶν ζοφερῶν ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος ἀναλαμβάνει τὴν ἐπίσημον καὶ μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς φωνήν. Ἡ φωνὴ αὕτη ἀπαρτιζομένη ὑπὸ μυρίων διαφόρων ἤχων, εἶναι συναυλία δόξης καὶ αἴνου, ὃν τὸ σύμπαν ἀναπέμπει πρὸς τὸν Πλάστην.

Ἡ χελιδὼν ἀφιχθεῖσα μετὰ τῶν πρώτων ἐαρινῶν ἡμερῶν, κελαδεῖ φαιδρὰ ἐν τῷ αἰθέρι.

Ἡ μέλισσα βομβῶσα εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν δροσερῶν καλύκων τῶν ἀνθέων, ἵνα συλλέξῃ δροσοσταγὲς μέλι.

Δειλὴ σαῦρα, ἀκίνητος ἐπὶ τῶν ξηρῶν φύλλων τῶν σεσωρευμένων παρὰ τὸν φράκτην καὶ ἐντρυφῶσα ἐν ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσι, ἐξαφνισθεῖσα ἐκ τῶν βημάτων ἡμῶν ἀπέρχεται δρομαίως. Οὐδὲν ἄσυλον μένει τότε ἀκατοίκητον, ἕκαστος κλάδος περιέχει σμῆνος πτηνῶν, ἐνῷ πέραν ἕν τινι λειμῶνι ὁ γέρων καθήμενος καὶ ἀτενίζων πρὸς τ' ἀναρίθμητα ταῦτα θαύματα ἑνοῖ τὴν φωνὴν αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀκαταπαύστους φωνὰς τῶν ἀοιδῶν τοῦ αἰθέρος, πρὸς τὸν ὕμνον, ὃν ὁ κόσμος σύμπας ἀπευθύνει πρὸς τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ.

Λευκωσία 10 εβρουαρίου 1893.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Καλλιόπη Κυριακίδου**

ΕΠΙ ΤΩι ΑΩΡΩι ΘΑΝΑΤΩι ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΚΟΡΗΣ

ΕΥΑΝΘΙΑΣ ΚΩΝΟΦΑΘΥ

Μνῆμα λοιπὸν μοῦ ἔμελλε καὶ πάλιν νὰ ραντίσω
μὲ δάκρυα φαρμακερά, μὲ στεναγμὸν καὶ πάλι,
κόρη δροσάτ' ἐπέπρωτο νεκρὴ νὰ ἀντικρύσω
κι' ἆσμα θανάτου θλιβερὸ τὸ χεῖλός μου νὰ ψάλῃ;

✠

Ποῦ πᾶς λουλοῦδι ὁλόδροσο λουλοῦδι μυρωμένο,
ποιὰ χώρα ὠνειρεύθηκες καὶ πᾶς νὰ τὴ γνωρίσῃς
ποιὰ χώρα εἶδες μαγικὴ ποιὸ μέρος ζηλεμένο
καὶ ξάφνου ἀπεφάσισες τὸν κόσμο νὰ ἀφήσῃς;

✠

Καὶ σένα λοιπὸν ἔμελλε τοῦ χάρου τὸ δρεπάνι
ἀλύπητα στὴν ἀνοιξιν τοῦ βίου νὰ θερίσῃ
καὶ σένα ἔμελλ' ἡ σκληρὰ πνοή του νὰ μαράνῃ
ἡ δροσερὰ νεότης σου πρὶν ἐντελῶς ἀνθήσῃ;

✠

Γιατὶ γλυκόλαλο πουλί, γιὰ πάντα νὰ σιγήσῃς,
ὦ! πῶς γιὰ πάντα ἔκλεισε τὸ γαλανόν σου ὄμμα
μακρυ' ἀπ' τῆς ἀδελφούλαις σου γιατὶ γιατὶ νὰ σβύσῃς,
ἄχ ἤθελες τῆς Ἀττικῆς νὰ σὲ σκεπάσῃ χῶμα;

✠

Μὰ ὅταν ἡ δόλια μάνα σου οἱ δόλιοι συγγενεῖς σου
θέλουν μὲ λούλουδα χλωρὰ καὶ μὲ τὰ δακρυά τους
τὸ μνῆμα νὰ ραντίσουνε ποῦ ἐδέχθη τὸ κορμί σου
ἄχ! ποῦ θὰ πᾶν οἱ ἄμοιροι σὰν κείτεσαι μακρυά τους;

✠

Μὰ ἔτσι ἤτανε γραφτὸ τῶν Ἀθηνῶν τὸ χῶμα
ἡ ὑστερή σου αἰώνια νὰ γίνῃ κατοικία,
ἐδῶ ποῦ νὲ γλυκύτερο τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα
κι' ὁ ἥλιος χύνει πάντοτε τὸ τὸ φῶς του στὰ μνημεῖα.

✠

Κοιμήσου κόρη λατρευτή, κοιμήσου ἐν εἰρήνῃ
τώρ' ἀπ' τοῦ κόσμου γλύτωσες γιὰ πάντα τὴν κακία
'ς τὸν τάφον τὸν ἀμίλητο δὲν εἰσχωρεῖ ἡ ὀδύνη
μέσα 'ς τὸν τάφο κατοικεῖ αἰώνια ἡσυχία

✠

Κοιμήσου κόρη προσφιλής, γλυκὰ γλυκὰ κοιμήσου,
ἀφ' οὗ ἦτο θέλημα Θεοῦ νὰ μαρανθῇ ἡ ζωή σου
μὰ ἡ στέρησίς σου εἶνε πικρὴ κι' ὁ πόνος ποῦ μᾶς δίνει
ἀγιάτρευτος παντοτεινὰ 'ς τὰ στήθη μας θὰ μείνῃ.....

Σανθίππη Κ.....

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μέχρι τῶν ἓξ ἐτῶν τὸ μικρὸν ἀνάγκη νὰ κοιμᾶται τοὐλάχιστον δύω ὥρας τὴν ἡμέραν. Κατὰ τὰς ὥρας ταύτας, οἱ μῦς καὶ ὁ μικρὸς ἐγκέφαλος ἀναπαύονται.

Ὑπάρχουσί τινες καὶ ἰατροὶ ἔτι, οἵτινες κηρύσσονται ἐναντίοι τῆς συνηθείας ταύτης· Ἐν πᾶσιν ἡ φύσις εἶναι ὁ ἄριστος ὁδηγός, καὶ ἐὰν θελήσῃ τις νὰ παρατηρήσῃ τὸν μικρὸν κύνα, τὸ μικρὸν ἀρνίον, τὸ μικρὸν ὀρνίθιον θὰ πεισθῇ ὅτι, ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας κοιμῶνται ἐπὶ ὥρας ὅλας.

Τὰ παιδία δὲν πρέπει νὰ τρώγωσιν ἐρεθιστικὰς τροφάς. Ἅλας μόνον τοῦ μαγειρείου ἄφθονον εἰς τὴν τροφήν των, διότι περιέχει στοιχεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὴν συγκρότησιν καλοῦ αἵματος. Περισσότερον 50 δραμ. ὕδατος δὲν πρέπει νὰ πίνῃ τὸ μικρόν, ὅταν τρώγῃ. Πίνον περισσότερον ἀναπτύσσει τὴν ὄρεξιν διὰ περισσοτέραν στερεὰν τροφήν, καὶ ἐπειδὴ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ παιδικὴ ὄρεξις χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ στόμαχος, προτιμότερον νὰ πίνῃ μετρίως, ἵνα τρώγῃ ἐπίσης μετρίως. Μὴ δίδετε εἰς τὰ μικρὰ καθαρὸν ὕδωρ. Κόπτετέ το μὲ ὀλίγον ὀπτὸν ἄρτον Οἶνον μὴ δίδετε εἰς τὰ μικρά, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀναιμικὰ καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ ἰατροῦ. Ζύθον καλῶς καμωμένον δύνασθε νὰ δώσητε, οὐδέποτε ὅμως περισσότερον τῶν 30—40 δραμίων τὴν ἡμέραν. Εἶναι ἐπιβλαβὲς νὰ σκεπάζητε μὲ πολὺ θερμὰ σκεπάσματα τὸ μικρόν. Ἀποφεύγετε τὰ ἐφαπλώματα καὶ τὰς κουβέρτας ἀπὸ πικέ. Εἶναι ἑστίαι μικροβίων. Προτιμᾶτε τὰς μαλλίνας κουβέρτας.

Ὑγιεινὴ τοῦ κάλλους

Ἐὰν ἔχητε λέπυρα (πιτυρίθραν) ἐπὶ τῶν ὀφρύων, ἢ τὰ βλέφαρα ἠρεθισμένα, ἢ τὴν ἐπιδερμίδα ἀσθενικήν, πλύνεσθε πάντοτε μὲ θερμὸν ὕδωρ, οὐδέποτε μὲ ψυχρόν. Ἀποφεύγετε τὸν σάπωνα. Ρίπτετε εἰς τὸ ὕδωρ, δι' οὗ πλύνεσθε ὀλίγην κόλλαν ἢ ὀλίγην σόδαν. Καθαρίζεσθε καὶ μὲ ὀξὺ λεμονίου. Ἐὰν τὸ χρῶμα σας εἶναι κιτρινωπόν, αἱ σάρκες σας μαλακαί, πλύνεσθε μὲ ψυχρότατον ὕδωρ, εἰς τὸ ὁποῖον διαλύετε ὀλίγον ἅλας καὶ σκουπίζεσθε μὲ σκληρὸν καὶ τραχὺ μάκτρον. Ἐὰν τὸ δέρμα σας εἶναι παχύ, ἐλαῶδες, ὑπομέλανον, μεταχειρίζεσθε γλυκερίνην, ἣν κόπτετε μὲ ὀλίγον οἰνόπνευμα καὶ ἐπιπάσσετε τὸ πρόσωπον μὲ πούδραν ἀλεύρου ἢ ἴριδος.

Ὁ σάπων δὲν ὠφελεῖ ὅλας τὰς ἐπιδερμίδας. Ὑγιεινότατοι σάπωνες εἶναι οἱ κοινοί. Οὐδὲν καθαρίζει τόσον καλῶς τὸ δέρμα καὶ διατηρεῖ αὐτό, ὅσον ὀλίγον οἰνόπνευμα, δι' οὗ βάπτετε τὸ ἄκρον τοῦ προσωψίου σας καὶ τρίβετε τὸ πρόσωπον.

Αἱ νευρικαὶ καὶ οἱ νευρικοὶ ἔχουν συνήθως δέρμα μαραμένον. Πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ ἐπιβλέπετε ἰδίως τὴν διαιτάν σας. Μὴ τρώγετε κρέας ἢ ἅπαξ τῆς ἡμέρας. ἐὰν μάλιστα τὰ νεῦρά σας εἶναι πολὺ ἀδύνατα ἀπέχετε ἐπὶ ἑβδομάδα ὅλην τοῦ κρέατος. Τρώγετε αὐγὰ μαλακὰ ὅσα θέλετε, καρπούς, χορταρικά. γάλα. Μὴ τρώγετέ ποτέ τι μεταξὺ τοῦ προγεύματος καὶ τοῦ γεύματος. Τὸ ἑσπέρας θέτετε ἐπὶ τοῦ στομάχου ὑγροθέρμους φλανέλας. Λούετε τὸ σῶμά σας συνεχῶς. Μεταχειρίζεσθε ὅλην τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς θελήσεώς σας, εἰς τὸ νὰ ἀπομακρύνητε πᾶσαν ἰδέαν καὶ σκέψιν, ἥτις σᾶς κάμνει νευρικήν.

Μαρία Νεβὺ (ἰατρὸς ὑγιεινολόγος)

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Κα Εἰρήνη Οἰκονομίδου ἐκ Χαλκίδος. . . . . δρ. 25
Ὁ μικρὸς Ἀντώνιος Κυριακίδης. . . . . » 1

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τρία ἑκατομμύρια δι' ἓν ποτήριον ὕδατος. Πρὸ δέκα ἐτῶν γέρων τις Ἄγγλος ἑκατομμυριοῦχος εἶχε μεταβῆ εἰς θέατρον. Ἐξερχόμενος αὐτῶν κατελήφθη ὑπὸ λιποθυμίας. Πτωχὴ κόρη εὑρεθεῖσα πλησίον του κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν ἔφερεν εἰς τὸν πλησιέστατον κῆπον, καὶ προμηθευθεῖσα ποτήριον ὕδατος, ἔσπευσε νὰ τοῦ βρέξῃ τοὺς κροτάφους καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ. Ὁ γέρων συνῆλθε καὶ ἠρώτησε τὸ ὄνομα τῆς νεανίδος, λέγων ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃ τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῷ συνδρομήν. Ἡ μὶς Burch ἐδέχθη πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν τὴν ἐπίσκεψιν συμβολαιογράφου τινός, ὅστις τῇ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ γέρων κύριος ἀποθανὼν τῇ ἀφίνει κληρονομίαν τριῶν ἑκατομμυρίων φρ.

Γυνὴ εἰσαγγελεὺς Κράτους. Ἡ δεσποινὶς Ella Knowies, εἰκοσιοκταέτις ἐξελέγη κατ' αὐτὰς εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς ἐπικρατείας Μοντεύα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἶναι ἡ πρώτη γυνή, ἥτις καταλαμβάνει ἐν Ἀμερικῇ τὴν θέσιν ταύτην. Ἐξήσκει μέχρι τοῦδε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Μαγχεστρίᾳ καὶ NewHampshire.

Ἄλλη διάσημος δικηγόρος ἐν Ἀμερικῇ. Πρὸ εἰκοσαετίας ἐκδίδεται ἐν Σικάγῳ νομικὸν περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «The Legal News de Chicago» παρὰ τῆς δικηγόρου κ. Myra Bradvel. Ἡ κυρία αὕτη ἐνυμφεύθη εἰκοσαέτις μετὰ τοῦ δικαστοῦ Bradwel, μεθ' οὗ ἠσχολεῖτο κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ γάμου της ἔτη εἰς μελέτην τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν. Καταληφθεῖσα ὑπὸ πόθου νὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὰς μελέτας της ταύτας, εἰργάσθη σοβαρώτερον καὶ συστηματικώτερον καὶ ἐντὸς ὀλίγου προσελθοῦσα εἰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις ἔτυχε πτυχίου διδακτορικοῦ. Ἔκτοτε ἵδρυσε τὴν νομικὴν ἐφημερίδα της, ἥτις τῇ δίδει τακτικὸν ἐτήσιον εἰσόδημα 10,000 δολλαρίων. Ἡ κ. Bradwel εἶναι τεσσαρακοντοῦτις καὶ μήτηρ τεσσάρων τέκνων.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Παρὰ τῆς διασήμου Δανίδος καλλιτέχνιδος ἀοιδοῦ κ. Lincoln δίδεται τὸ προσεχὲς Σάββατον ὥραν 5ην μ. μ. συναυλία ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Ἀνιάτων.

Ἡ κ. Lincoln, γνωστὴ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην διὰ τὸ ἔξοχον μουσικὸν αὐτῆς τάλαντον καὶ τὴν θαυμασίαν τῆς φωνῆς εὐστροφίαν καὶ γλυκύτητα, θὰ τέρψῃ, θὰ καταπλήξῃ τὸ ἀκροατήριόν της, τὸ ὁποῖον σπανιώτατα δοκιμάζει τοιαύτας καλλιτεχνικὰς ἀπολαύσεις.

Τῆς συναυλίας ταύτης τῆς κ. Lincoln θὰ μετάσχωσιν εὐγενῶς αἱ κ. κ. Ἀθη-

---

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀλλ' ὄχι, ποτέ, οὐδέποτε ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ προτέρα διαγωγὴ τῆς Ναδίνης εἶχον παρουσιασθῆ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοιαύτην ὄψιν.

Εἰς τὸ βάθος τῆς διανοίας της ἀνερύη αὔρνης ἰδέα, ἥτις ἐφ' ὅσον ἐμεγεθύνετο, ἐπὶ τοσοῦτον καθίστα δριμυτέραν τὴν ἐκ ταύτης θλίψιν της.

— Μὴ ἡ Φράνς, ἐσκέπτετο, εἶχε δίκαιον;..

Ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ἀδύνατον...

Ὅπως ἐξέλθῃ τῆς φοβερᾶς ἀθημονίας, εἰς ἣν αὕτη εὑρίσκετο, ἐδέησε νὰ λάβῃ σοβαρὰν ἀπόφασιν.

— Ἓν μόνον πρόσωπον δύναται νὰ μὲ συμβουλεύσῃ καὶ νὰ μὲ ἐξαγάγῃ τῆς ἀμφιβολίας, ὑφ' ἧς κατατρύχομαι, διενοήθη, τὸ πρόσωπον αὐτὸ εἶναι ἡ Βαρονὶς Ζάκομπσεν Ἡ κ. Ζάκομπσεν εἶναι ἀναμφηρίστως ἡ εὐφυεστέρα, ἐναρετωτέρα καὶ εὐθυτέρα τὸν χαρακτῆρα γυνή, ἐξ ὅσων γνωρίζω.

Ἐν Κούμπα ἔνθα ἐκανὰ διῆλθον ἔτη, ἦτο ἡ ἐπιστηθία φίλη τῆς μαρκησίας Δὲ Σάντα Κρούζ Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀνάδοχος τῆς Ναδίνης, παρ' ἧς ὑπεραγαπᾶται ἀνταποδίδουσα αὐτῇ τὰ ἴσα, κατὰ συνέπειαν τίς δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν θετήν μου ἀδελφὴν κάλλιον αὐτῆς;

Ὅταν εὕρω μιᾶς ὥρας καιρόν, θὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν τῆς βαρονίδος Ζάκομπσεν καὶ θὰ τῇ εἴπω τί ἐδῶ συμβαίνει, αὕτη θὰ γνωρίζῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ μὲ ὁδηγήσῃ ἢ νὰ μὲ καταπραΰνῃ.

Καὶ ἡσυχωτέρα, ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ἡ Sybil ἀνέμεινε τὴν στιγμήν, ἵνα παρουσιασθῇ εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνης, εἰς τῆς ὁποίας ἐπαφέθη τὴν κρίσιν καὶ ὀξυδέρκειαν.

Η Κ. ΖΑΚΟΜΠΣΕΝ

Τὸ μέγαρον Ζάκομπσεν ἐν μέσῳ τοῦ προαστείου Πουασονιέρ ἐγειρόμενον, εἶναι ἓν τῶν λαμπροτέρων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων, ἀφ' ὅσα ἡ σκαπάνη τῶν κατεδαφιστῶν ἀφῆκεν ἀνέπαφα σχεδὸν κατὰ τὴν μεγάλην Ἐπανάστασιν.

Κτισθὲν ἐπὶ Λουδοβίκου 15ου ὑπὸ τοῦ Ματθαίου Ζάκομπσεν, ἑνὸς τῶν πλουσιωτέρων Ὁλλανδῶν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες πρῶτοι ἦλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν Γαλλίᾳ ὡς ἐμπορομεσῖται ἢ Τραπεζῖται, διετήρησε καὶ εἰ, τοὺς μετέπειτα χρόνους τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ ρυθμὸν καὶ διάκοσμον, διότι ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ταύτῃ, ἐν ᾗ τὰ ἀμύθητα πλούτη καταπληκτικῶς συνεσωρεύοντο ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μετὰ θρησκευτικῆς πάντοτε εὐλαβείας ἐτηροῦντο τὰ πάτρια, τὰ πάντα συνεπῶς ἐν αὐτῇ ἔμενον ἀνελλοίωτα αἱ ἕξεις ὡς καὶ αἱ ἀναμνήσεις.

Εἰς τὸ βάθος τῆς αὐλῆς εὑρίσκεται ἡ κυρίως κατοικία. Ἐν ταῖς εὐρείαις αὐτῆς αἰθούσαις τὰ ἐκ λευκοῦ ξύλου θαυμασίως γεγλυμένα φατνώματα καλύπτονται ὑπὸ δαμασκηνοῦ ὁλοσηρικοῦ, αἱ ὀροφαὶ κοσμοῦνται ὑπὸ ἔργων τῶν Μπουσὲρ καὶ Φραγγονάρ, τὰ δὲ ἔπιπλα εἰσὶ κατεσκευασμένα ἐκ τοῦ πολυτίμου ὑράσματος: τῶν Γοβελίνων μετὰ σχεδίων καὶ ἐπιχρυσώσεων τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου 15ου. ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων εἰκόνας, τὰς ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐταῖς διαφόρους συλλογὰς καὶ καλλιτεχνήματα, πάντα ταῦτα εἰσὶν ἀνυπολογίστου ἀξίας.

Διὰ μέσου τῶν ἀνοικτῶν διαδρόμων τοῦ κυρίου τούτου μέρους τῆς οἰκοδομῆς ὑποφαίνονται τὰ πυκνώματα δένδρων ὡραιοτάτου πάρκου, ἀφ' ἑτέρου τὰ πρὸς τὸ μέρος τῆς προσόψεως γραφεῖα καὶ λοιπὰ μέρη τῆς ὑπηρεσίας, ἕνεκα τῆς ἐν αὐτοῖς ἐπικρατούσης ἀεννάου κινήσεως, παρουσιάζουσιν ὄψιν ἀντιθαλάμων Ὑπουργείου

Ὁ οἶκος Ζάκομπσεν εἶναι πράγματι εἷς τῶν σημαντικωτέρων ἐν Παρισίοις, ἐν αὐτῷ ἀνακυκῶνται συμφέροντα καὶ ὑποθέσεις μεγίστης σπουδαιότητος.

Καὶ ἐντούτοις μία γυνή, μόνη καθ' ὁλοκληρίαν, οὐδένα ἔχουσα σύμβουλον ἢ ἐξελεγκτὴν, οὔτα δ' ἀπόλυτος κυρία αὐτοῦ, διευθύνει τὸ γιγάντιον ἀληθῶς τοῦτο ἔργον.

Ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς ταύτης, τῆς καὶ φίλης τῆς οἰκογενείας Σάντα Κρούζ, εἶναι ἐκ τῶν θλιβερωτέρων καὶ τῶν μᾶλλον συγκινητικῶν.

Θυγάτηρ πτωχοτάτων καὶ ἀσήμων γονέων ἡ Παυλίνα Ζάκομπσεν πρὸ τοῦ νυμφεῦθῆ εἰργάζετο, ὅπως ἐργάζονται αἱ ὡράι τοῦ λαοῦ, ἵνα πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἦτο μόλις δεκατετραέτις, ὅτε ἀπώλεσε τὴν μητέρα της ἀποθανοῦσαν συνεπείᾳ τῆς ἀπανθρώπου καὶ σκληρᾶς πρὸς αὐτὴν διαγωγῆς τοῦ συζύγου της. χρωματιστοῦ τὸ ἐπάγγελμα.

Ἡ θυγάτηρ ἐλάτρευε τὴν μητέρα της, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον αὕτη ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς πρότυπον ἀγαθῆς πλήρους αὐταπαρνήσεως μητρός, ὡς ἡ ἐνσάρκωσις ὅλων τῶν γυναικείων ἀρετῶν, ὁ θάνατός της ὡς ἐκ τούτου ἐβύθισεν αὐτὴν εἰς μαύρην ἀπελπισίαν.

νᾶ Σερεμίτη διὰ μουσικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἡ κ. Πετρίτση τὸ γένος Λασκαρίδου, διάσημος διὰ τὴν δραματικὴν τέχνην της, ἥτις θέλει ἀπαγγείλει διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια γαλλιστί.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ χοροῦ τῆς Φιλαρμονικῆς κ. Οὔγγερ, ὁ μάγος οὗτος τετραχορδιστὴς θὰ μετάσχῃ ἐπίσης τῆς συναυλίας ταύτης, ἥτις προμηνύεται μία τῶν ἐπιτυχεστέρων καὶ ἀπολαυστικωτέρων τῆς χειμερινῆς περιόδου.

Τιμὴ ἑκάστου εἰσιτηρίου ὡρίσθη δραχμ. 5

Ἡ συναυλία δοθήσεται ἐν τῇ λεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ πρώην θεάτρου τῶν Ποικιλιῶν (Variété), οἰκία Κωστῆ, ὁδὸς Σταδίου.

Οἱ βουλόμενοι εἰσιτήρια ἂς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΩΜΩΔΙΩΝ. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του ὁ ὑπὸ τὸν κ. Ἀλεξιάδην δραματικὸς θίασος, ἐν ᾧ πρωταγωνιστοῦσιν ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνα Βερώνη καὶ ὁ κ. Κοτοπούλης

Ἐδόθη ἡ Κυρία μὲ τὰς Καμελίας καὶ ὁ Ἀρχισιδηρουργός. Ἐν τῷ πρώτῳ εἴχομεν ἴδει καὶ ἄλλοτε τὴν πρωταγωνίστριαν ὡς καὶ τὸν κ. Κοτοπούλην, ἀμφοτέρους ἐπιτυχέστατα ὑποκρινομένους τὸ μέρος των. Ὁ κ. Ἀλεξιάδης ὡς πατὴρ Δυβὰλ συνεπλήρωσεν ἁρμονικώτατα τὴν τριάδα τῶν πρωταγωνιστῶν. Ὁ Ἀρχισιδηρουργὸς ἐπαίχθη μετ' ἴσης ἐπιτυχίας τῆς κ. Βερώνη καὶ τοῦ κ. Κοτοπούλη ἐπανειλημμένως καὶ ἐνθουσιωδῶς χειροκροτηθέντων. Οἱ γέροντες, δηλ. ἡ κ. Κοτοπούλη ὡς μήτηρ τῆς Κλάρας, ὁ κ. Ἀλεξιάδης ὡς ὑψίπλουτος ὑποψήφιος βουλευτής, καὶ ὁ κ. Γεωργιάδης ὡς συμβολαιογράφος ἔπαιξαν φυσικώτατα καὶ μετὰ τέχνης, συμπληρώσαντες τὴν ὅλην εἰκόνα τῆς ἐπιτυχίας.

Τὸ θέατρον εἰς ἀμφοτέρας τὰς παραστάσεις ἦτο πλῆρες, τοῦ κοινοῦ ἐπιδεικνύοντος οὕτω τὰς συμπαθείας του ὑπὲρ θιάσου, ἀποτελουμένου ἐκ προσώπων μεγάλας παρασχόντων ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σκηνήν.

Ο ΑΘΛΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ ἱστορία ἀνέγραψε χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχαίων τροπαιούχων ἀθλητῶν. Ἀλλ' ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς δὲν ἔχει δυστυχῶς νὰ ἀναδείξῃ πολλοὺς τοιούτους. Εἷς μόνος μετὰ τόσων ἐτῶν πάροδον ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος ὁ ἀθλητὴς Γεώργιος, ὅστις ἐπὶ 22 ὅλα ἔτη περιηγεῖται τὸν Παλαιὸν καὶ Νέον Κόσμον παρέχων δείγματα τῆς ἀκαταβλήτου ῥώμης του καὶ καταπτοήσας πάντας τοὺς ξένους ἀθλητάς, οἵτινες μετὰ δέους ἀκούουσι τὸ ὄνομά του.

Ὁ Ἕλλην παλαιστὴς Γεώργιος, ἐπισκεφθεὶς κατ' αὐτὰς τὰς Ἀθήνας παλαίει σήμερον τὴν 3ην μ. μ. ὥραν μετὰ δύο παλαιστῶν ἀφιχθέντων ἐπίτηδες ἐκ Κ)πόλεως. Ἡ πάλη γενήσεται ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν κωμῳδιῶν, ἔνθα ἡ συρροὴ ἐξ ἐκλεκτοῦ κόσμου προμηνύεται μεγίστη.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩι ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ἐδημοσιεύθη ἐν τριακοντασελίδῳ τεύχει ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος.

Ὡς ἐκ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἐξάγεται ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος ἐπετέλεσε μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως τὸ ἑαυτῆς καθῆκον, κατορθώσασα πολυειδῶς νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τοὺς ἀτυχεῖς φυλακισμένους καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἐφήβους, περὶ τῆς μορφώσεως τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡμῶν ἐπραγματεύθημεν.

Τὰ ἔσοδα τῆς Ἀδελφότητος ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς 13,155, καὶ 45 καὶ τὰ ἔξοδα εἰς 8,767, καὶ 30.

Ἤδη τῇ γενναίᾳ δωρεᾷ τοῦ μεγάλου ἡμῶν ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Ἀβέρωφ, ἱδρυθήσεται τὸ Ἐφηβεῖον, σωφρονιστήριον, ὅλως κεχωρισμένον τῶν φυλακῶν τῶν ἐνηλίκων, ἐν ᾧ συστηματικώτερον θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἠθικοποίησις τῶν ἀτυχῶν παίδων καὶ νέων, οἵτινες ἕνεκα παρημελημένης ἀγωγῆς περιπίπτουσιν ἐνωρίτατα εἰς τὸ κακόν.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ Καταστροφή. Τὸ ὡραῖον τοῦτο σύγγραμμα τοῦ Ζολᾶ, τὸ ὁποῖον τόσον φιλολογικὸν καὶ πολιτικὸν θόρυβον ἐξήγειρεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν γλαφυρᾷ Ἑλληνικῇ μεταφράσει παρὰ τοῦ κ. Φωτιάδου. Τὸ βιβλίον τοῦτο πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ συντάγματος δημοσιογραφικὸν περίπτερον, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ βιβλιοπωλεῖα.

Μελέτη ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Παρὰ τοῦ κ. Ἀγησιλάου Γιανοπούλου, ἀρχισυντάκτου τῆς συναδέλφου «Ἐφημερίδος» ἐξεδόθη φιλοκάλως εἰς ἑκατοντασέλιδον περίπου τεῦχος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» δημοσιευθεῖσα ἤδη τμηματικῶς Μελέτη ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Ὁ κάλαμος καὶ αἱ οἰκονομικαὶ γνώσεις τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς Ἐφημερίδος καθιστῶσι τὸ ἔργον του ἄξιον σοβαρᾶς προσοχῆς· Τιμᾶται δρ. 3

Ἐγχειρίδιον Σχολειακῆς Γυμναστικῆς. Παρὰ τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ πόλει μας γυμναστοῦ κ. Ἰωάννου Χρυσάφη ἐξεδόθη δοκιμώτατον ἐγχειρίδιον Σχολειακῆς Γυμναστικῆς, χρήσιμον διὰ πᾶσαν καὶ πάντα διδάσκαλον τοῦ μαθήματος τούτου, ἀναγκαιότατον δὲ καὶ διὰ τὰς μαθητρίας καὶ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων, οἵτινες καὶ ἄνευ γυμναστοῦ δύνανται νὰ ἀσκῶνται ἐξαιρέτως. Τὸ βιβλίον τοῦτο κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, περιέχει ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ πρῶτα μαθήματα κολυμβητικῆς καὶ τιμᾶται δραχμῆς.

Σωσάννα Ραμώ Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστ. Δ. Φέξη ἐξεδόθη ἄρτι τὸ ὡραῖον ἔργον τοῦ *Μαυρικίου-δὲ-Φὸς* ἡ «*Σωσάννα Ραμῶ*» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Φρ. Πρίντεζη. Τὸ βιβλίον φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον καὶ κοσμούμενον διὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ πωλεῖται δρ. 2.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Κ. **Κυδωνίας.** Ἡ κ. Π. οὐδὲν καθυστερεῖ. Ὁ κ. Σάλτας καθυστερεῖ μόνον τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡμερολογίων τοῦ 1892. Γράφομεν.—Καν Εὐ. Μπ. **Μεθώνην.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετὰ δραχ. 10 Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ πρόθυμον ἀποδοχήν. Γράφομεν — Καν Μ. Μ. **Λαμίαν.**-

'Αλλ' εἰς τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην της ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐθρήνει τῇ εἶχεν εἰπεῖ.

— Συγχώρησον τὸν πατέρα σου καὶ προσπάθησον νὰ ἐπαναφέρῃς αὐτὸν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ὁρκίσθητι, κόρη μου, ὁρκίσθητί μοι ὅτι θὰ ἀφιερωθῇς εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ἐὰν θέλῃς νὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐκεῖ ἐπάνω.

Ἡ Παυλίνα τὴν καρδίαν ἔχουσα μεστὴν πικρίας καὶ ἐξηγριωμένη ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως ἐσιώπησε κατ' ἀρχὰς μὴ θέλουσα νὰ κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρ' αὐτῆς ἐζήτουν.

Ἀλλὰ τί ἀρνεῖταί τις παρὰ τὴν κλίνην μιᾶς θνησκούσης καὶ θνησκούσης μάλιστα, τὴν ὁποίαν λατρεύεις...

Ἡ μήτηρ ἐπέμεινε καὶ ἡ Παυλίνα ἔδωκεν ἐπὶ τέλους τὸν ζητούμενον ὅρκον.

Ἐπειδὴ δὲ ἦτο κόρη ἐκτάκτου νοημοσύνης καὶ εὐαισθησίας ἐθεώρησε καθῆκον αὐτῆς ἅπαξ ὑποσχεθεῖσα νὰ ἀφοσιωθῇ μετ' ἀγάπης πολλῆς εἰς τὸ ἔργον της

Πρώτη φροντὶς αὐτῆς ὑπῆρξε νὰ καταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλέον εὐχάριστον τὴν ἐν τῷ πτωχικῷ των διαμονὴν τοῦ πατρὸς της, προλαμβάνουσα πᾶσαν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν ἐπιδαψιλεύουσα αὐτῷ πᾶσαν φροντίδα καὶ περίθαλψιν, μετὰ ζηλευτῆς δὲ τάξεως καὶ δραστηριότητος ἐκτελοῦσα πάσας τὰς ἐργασίας τοῦ μικροῦ των νοικοκυριοῦ, τὸ ὁποῖον ἤστραπτε ἀπὸ καθαριότητα.

Ἀλλὰ κόποι μάταιοι! Ἡμέραι τινὲς μόλις εἶχον παρέλθει καὶ ὁ Εὐγένιος Πλαντὲ ἤρχιζεν ἐκ νέου τὴν ζωήν, ἣν καὶ πρότερον διῆγεν, ἐπειδὴ δὲ ἡ σύζυγός του δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ ὅπως δέχηται τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς ὁποίους τῇ ἐφιλοδώρει οὗτος ὁσάκις ἐπέστρεφεν οἰνοβαρὴς ἔκτινος καπηλείου, ἐπὶ τῆς ῥάχεως νῦν τῆς πτωχῆς Παυλίνας ἀπεζημιοῦτο πάντοτε.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ Πλαντὲ ἀφθόνως ὡς πάντοτε θύσας τῷ Βάκχῳ ἐπανῆλθεν οἴκαδε, τὴν φορὰν ὅμως ταύτην δὲν ἦτο μόνος, μία γυνή, εἰδεχθὴς μέγαιρα, τὴν ὁποίαν τίς οἶδεν εἰς ποῖον καπηλεῖον εἶχε συναντήσει, συνώδευεν αὐτόν.

— Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπλάσθη διὰ νὰ ζῇ μόνος, εἶπε πρὸς τὴν κόρην του, ἥτις διεμαρτύρετο ὀλοφυρομένη ἐπὶ τῇ βεβηλώσει τῆς οἰκιακῆς των ἑστίας ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῇ παρουσίας τοῦ παρεισάκτου τούτου γυναίου, ἔπειτα εἶχα ἀνάγκην ἀπὸ μία νοικοκυρὰ νὰ λαβαίνῃ φροντίδα τοῦ σπητιοῦ

— Ἔλα, λίγα λόγια σιώπα ἢ πέρνω τὴν Ῥοζαλίαν.

Οὕτω ὠνόμαζεν ὑπερμεγέθη ῥάβδον, ἥτις πλέον ἢ ἅπαξ εἶχεν ἔλθει εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ὤμους τῆς δυστυχοῦς κορασίδος.

Ἡ Παυλίνα ἔκυψε τὸν αὐχένα καὶ ὑπήκουσεν οὐχὶ βεβαίως ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ῥοζαλίαν, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν δοθέντα λόγον της, τῆς ἱερότητος τοῦ ὁποίου βαθεῖαν εἶχε συναίσθησιν ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς παιδικῆς της ἡλικίας.

Δεκαπενθήμερον ἐν τούτοις μόλις παρῆλθε καὶ ὁ χρωματιστὴς εἶχε βαρυνθῆ γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὑπεχρεώθη οὗτος νὰ κορέννῃ τὴν πεῖναν καὶ δίψαν, τὴν δίψαν πρὸ παντός, ἐν ᾧ αὐτὴ οὐδεμίαν ἐξετέλει ἐργασίαν.

— Ἡ διαγωγή μου, τὸ βλέπω, μικροῦλά μου, εἶπε τότε πρὸς τὴν θυγατέρα του ἐν στιγμαῖς κρασοκατανύξεως, ἦτο ἐκείνη ἑνὸς ἀθλίου, ἀλλ' ἀφ' οὗ εἶμαι πατέρας σου χρέος ἔχεις νὰ μὲ συγχωρήσῃς!...

— Μὲ μίαν τόσῳ χαριτωμένην, ὡς ἐσέ, νοικοκυροῦλαν τί ἀνάγκη ἔχω νὰ φέρω ἐδῶ μέσα ἄλλαις ποῦ γιὰ νὰ μοῦ βράσουν δύο κουταλιαὶς σοῦπαν μὲ ἀφανίζουν στὰ ἔξοδα... Ὢ! αὐτὸ δὲν τὸ κάμω πλέον, καὶ νὰ μὴν ἔχῃς καμμίαν ἀνησυχίαν

Καὶ ἐπί τινας μὲν ἡμέρας ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, διότι ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀνεπίληπτος, ἦτο περιποιητικός, τρυφερὸς πρὸς τὴν θυγατέρα του, μετέβαινε τακτικῶς εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ ἐπιστρέφων ἐκ ταύτης ἑκάστην ἑσπέραν δὲν ἐλησμόνει νὰ φέρῃ πρὸς ἐκείνην, ἢ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκακομεταχειρίζετο ἄλλοτε πορτοκάλιά τινα ἢ μικρὰν ἐξ ἴων πεντάλεπτον ἀνθοδέσμην.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ καλαὶ αὗται διαθέσεις πολὺ ὀλίγον διήρκεσαν Μίαν καλὴν πρωΐαν ἐνεθυμήθη τὰ παλαιά του καὶ ἐπανήρχισε τὸν ἐν τῷ καπηλείῳ, τοῦ πότου καὶ τῆς κραιπάλης, πρότερον βίον του.

Τότε ἤρχισε καὶ διὰ τὴν ταλαίπωρον Παυλίναν βίος ἀληθοῦς κολάσεως. Διότι ὡς νὰ μὴ ἤρκουν αὐτῇ οἱ ῥαβδισμοὶ τοῦ πατρὸς εἶχε νὰ ὑποφέρῃ καὶ τὰς παντοειδεῖς κτηνωδίας ἐντίμων ὑποκειμένων ὡς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρό τινος καιροῦ εἴδομεν ἐγκαθιδρυόμενον ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτῆς στέγην καὶ διεκδικοῦν ἐν αὐτῷ δικαιώματα οἰκοδεσποίνης. Ἓξ τὸν ἀριθμὸν τοιαῦτα ὑποκείμενα ἐφιλοξένησε κατὰ καιροὺς ἐν δεκαοκταμήνῳ διαστήματι ὁ ἀπὸ ὀλισθήματος εἰς ὀλίσθημα μεταπίπτων πατήρ της.

Ἐκ τούτων τινὲς μὲν μετεχειρίζοντο αὐτὴν ὡς δούλην, διατάττουσαι δέρουσαι καὶ πολυειδῶς αὐτὴν βασανίζουσαι, ἄλλαι ἀφ' ἑτέρου διὰ μειλιχίου τρόπου καὶ παντοειδῶν κολακειῶν προσεπάθουν νὰ τὴν ἐξωθήσωσιν εἰς τὴν ὁδόν, ἣν καὶ αὗται εἶχον ἀκολουθήσει. Ἀλλ' αὐτή, ἀδάμας ἐν τῷ βορβόρῳ ἐξ ἐνστίκτου λατρεύουσα τὴν ἀρετήν, ἔχουσα ἔμφυτον τὴν χρηστοήθειαν καὶ γυναικείαν ἀξιοπρέπειαν, ἀπέστρεφεν ἀπὸ τούτων τὸ πρόσωπον μετὰ τοσαύτης βδελυγμίας μεθ' ὅσης ὑπομονῆς καὶ γλυκύτητος ἀνείχετο ἐκείνας. Ἄλλως τε ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ἡμέρα δὲν ἀπεῖχε πολὺ καθ' ἣν ὁ πατήρ της θὰ ἠναγκάζετο νὰ ἀλλάξῃ βίον. Βλέπουσα τὰς νοερὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τῶν λοιπῶν καταχρήσεων ὁλονὲν χαλαρουμένας ἐσκέπτετο.

— Σήμερον ἢ αὔριον θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτήν,

Ἀντίτιμον ἐφημερίδος καὶ ἡμερολογίου ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Εὐ. Τρ. **Βάρναν.** Φρ. χρ. 60 ἐλήφθησαν. 5 ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Ἐλάβετε βεβαίως δύω ἐπιστολάς μου. Ἐπισπεύσατε εἰσπράξεις.—Καν Στ. Δ. **Γαλάζιον.** Δὲν ἐλήφθησαν γραμματόσημα. Ἀπεστέλλετε ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς;—Κον Γ. Κ. **Βραΐλαν.** Φύλλα ἀπεστάλησαν εἰς Δρέσδην. Γράφομεν πρὸς τὸν αὐτόσε ἀντιπρόσωπόν μας, ἵνα φροντίσῃ περὶ εἰσπράξεως.—Καν Εὐ. Γ. Π. **Αἴγιον.** Τὰ ἡμερολόγια ὡς καὶ ἀντίτιμον 17 τούτων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Χ. Α. **Ἀλεξάνδρειαν.** Ἀντίτιμον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Συμμεριζόμεθα λύπην σας καὶ συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον Δ. Τ. **Ζαγαζίγ** Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 130 ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν Ἀποσταλέντα ἡμερολόγια 40.—Κον Ν. Ι. **Φιλιππούπολιν.** Φύλλα ἐστάλησαν. Δι' ἐγγραφὴν ἑνὸς συνδρομητοῦ οὐδεμία γίνεται ἔκπτωσις.—Καν Α. Κ. Δι' ἐπιστολῆς μου ἀπαντῶ εἰς ἐρώτησίν σας ἀποστέλλουσα συγχρό ὡς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, ἐὰν ὑπάρχῃ.—Καν Θ. Φ. Π. **Τρίκκαλα.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν σας, καίτοι εἶναι δύσκολον νὰ γράφωμεν ἄλλως, ἀφοῦ ἤδη ἡ γλῶσσα καὶ τὸ ὕφος μας εἶναι ἐντελῶς προσιτὰ εἰς ὅλας. Ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς εἰδήσεις φοβούμεθα τὸν σκόπελον.—Κον Στ. Μ. **Χίον.** Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον Α. Στ. **Φιλιππούπολιν.** Ἀποστείλατε συνδρομήν.—Καν Μ. Β. **Σύρον.** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. Ἡ κ. Κ. δὲν κατέβαλεν ἔτι τὴν συνδρομήν της.—Κον Στ. Σ. **Τουρνο-Μαγουρέλι.** Ἐπιστολὴ μετὰ φρ. 64 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν —Κον Δ. Μ. **Χίον.** Φρ. χρ. 95 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Καν Οὐ. Γ. **Λευκάδα.** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Δ. Τσ. **Κιάτον.** Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 55 ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Γράφομεν —Καν Μ. Φ. **Μαζαρακάτα Κεφαλληνίας.** Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ καὶ ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν. Λογιζόμεθα εὐτυχεῖς διὰ τοιαύτην εἰλικρινῆ τῶν κόπων μας ἐκτίμησιν Συνδρομήτρια νέα ἐνεγράφη. Χρήματα ἐλήφθησαν —Κον Α. Α. **Ἀργοστόλιον.** Στέλλεται τακτικῶς τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲ τὸ τῆς κ. Εὐ. Σκλ. Μήπως ἡ διεύθυνσις ἦτο ἐλλιπής;—Καν Δ. Σ. **Νέον Καρλοβάσιον.** Φρ. χρ. 90 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Κον Π. Ε. Μ. **Βάρναν.** Δὲν ἐλάβομεν ἀντίτιμον. Ἀναφερόμεθα εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολήν μας.—Καν Ι. Γ. **Ἀθήνας.** Λυπούμεθα μεθ' ὑμῶν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Καν Σ. Α. **Γιούργεβον.** Συγχαίρω ἀπὸ καρδίας δι' εὐγενεῖς ἐνεργείας. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐδῶ μετάβασίς σας δὲν θὰ συμπέσῃ μὲ τὸ εἰς Ἀμερικὴν ταξείδιόν μου, ἐὰν τοῦτο ἀποφασισθῇ.—Καν Σ. Λ. **Κ)πολιν.** Ἐπιστολὴ μετ' ἐσωκλείστων καὶ ποιήματος ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν διὰ συμπαθεῖς λόγους. Συνεμορφώθημεν ὁδηγίαις σας Γράφομεν. — Καν Τ. Κ. Α. **Ἀθήνας.** Δρ. 20 ἐλάβομεν. Ἀλλ' ἐλησμονήσατε νὰ ὑπογράψητε τὴν ἐπιστολήν σας, ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ ἀρχικὰ μόνον στοιχεῖα Ἀγνοοῦμεν λοιπὸν πόθεν ἔρχονται καὶ τί χρέος σας ἐξοφλεῖτε.—Καν Β. Κ. Κ. **Ἀθήνας.** Ἡ ἰδέα σας καλή, ἀλλ' ἀπραγματοποίητος. Ὁδὸς ἁγίας Εἰρήνης. Β' δημοτικὸν Παρθεναγωγεῖον. Συνδρομὴ μικροῦ ὑπὲρ Ἀσύλου Ἀνιάτων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.— Καν Ε. Ι. Π. **Ξηροχώριον.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν, ὅπως ἀντιπροσωπεύσητε «Ἐφημερίδα Κυριῶν».—Κον Ι. Ζ. **Βατούμ.** Φρ. χρ. 15 ἐλήφθησαν. Ἀναμένομεν συνδρομάς.—Καν Θ. Μ. **Πάτρας.** Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, ἀγνοοῦσαι ἐὰν αἱ καθυστεροῦσαι τὰς συνδρομάς των θὰ σπεύσωσι νὰ ἐξοφλήσωσι τὸ χρέος των. Δυστυχῶς στερούμεθα τῶν μέσων νὰ πράξωμεν ἄλλως. Δὲν ἐξαρτᾶται λοιπὸν παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ παρὰ τῶν κακοπληρωτριῶν συνδρομητριῶν μας ἡ εἰς Σικάγον ἀντιπροσωπεία τῶν Ἑλληνίδων. Ὑπάρχουσι συνδρομήτριαι καθυστεροῦσαι τρία ὅλα ἔτη. Τί θέλετε νὰ πράξωμεν ἀπέναντι τοιαύτης ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας;—Κας κ. Π. Π. Σ. Κ. **Ὕδραν,** Α. Λ. Κ. **Σύρον,** Μ. Τ. **Καβάλλαν,** Ο. Ι. Ζ. **Σπάρτην,** Γ. Λ. **Βῶλον.** Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἵνα ἀπαλλαγῆτε τῆς κακῆς ὀσμῆς τῆς ἐλαιοβαφῆς, θέτετε ἐντὸς τοῦ δωματίου ἓν μαστέλον πλῆρες ὕδατος, ἐν αὐτῷ δὲ δράκα ἀχύρων ἢ ξηρῶν χόρτων τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἀφήνετε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐντὸς τοῦ δωματίου, Ἵνα καθαρίσητε ἐλαιογεγραμμένας εἰκόνας, πλύνετε αὐτὰς ἐλαφρῶς μὲ χλιαρὸν ὕδωρ καὶ σάπωνα. Τὰς στεγνόνετε μετὰ ταῦτα μὲ μαλακὸν ὕφασμα καὶ τὰς τρίβετε πλησίον τῆς πυρᾶς ἐλαφρῶς μὲ ἓν μεταξωτὸν μανδύλιον, τὸ ὁποῖον θερμαίνετε. Εἰς τὰς παλαιοτέρας ἐλαιογραφίας δύνασθε νὰ ἀποδώσητε τὴν στιλπνότητα τῶν νέων, ἐὰν τρίψητε τὴν ἐπιφάνειάν των μὲ κρόμμυον προσφάκτως κοπέν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Καρότα νηστίσιμα. Καθαρίζετε τὰ καρότα σας καὶ τὰ κόπτετε στρογγυλά, πάχους μιᾶς δεκάρας. Θέσατέ τα ἐντὸς καραβάνας ἢ μεταλλίνου πινακίου, προσθέσατε 6—7 μεγάλα κοχλιάρια ἐλαίου, ἅλας, πιπέρι ὕδωρ καὶ ὀλίγην ζάχαριν. Ψήσατέ τα ἐπὶ πυρᾶς ζωηρᾶς, περιστρέφουσα μετὰ προσοχῆς ἵνα μὴ κομματιασθῶσι. Ὅταν εἶναι σχεδὸν ἑψημένα προσθέτετε ἓν καλὸν ποτήριον ἐρυθροῦ οἴνου, ὀλίγον μαϊντανό, ἀφήνετε νὰ βράσουν ὀλίγον καὶ σερβίρετε.

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΛΑΡΑΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Σάπωνες, ἀναψυκτικὰ ὑγρά, ὀδοντοκόνεις, ἀρώματα à la Sarah Bernhard. Τὸ μυστήριον τῆς μαγίσης καλλιτέχνιδος ἀνεκαλύφθη. Πῶς διετήρει μὲ ὅλην τὴν ἰσχνότητά της τόσον θαυμάσιον καὶ ἀνθηρὸν δέρμα; Μετεχειρίζετο ἴδιον σάπωνα, ἰδίας σκευασίας, ἃς κατέστησε γνωστὰς εἰς τὸ κοινὸν ὁ μυρεψός της, ὅστις ἔδωκεν εἰς αὐτὰς καὶ τὸ ὄνομά της ὡς τίτλον.

Τὸ μυροπωλεῖον Στίνη ἔφερεν ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια τῆς Sarah Bernhard, ἅτινα θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολυπληθῶν πελατίδων του.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΣΑΜΗ

Διὰ τὰ θερινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὑποδήματα, τὸ ἄριστον τοῦτο ὑποδηματοποιεῖον ἔφερε ἐκλεκτὰ δέρματα ἐκ Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας, ἀπαράμιλλα διὰ τὴν στερεότητα, λεπτότητα καὶ δροσερότητά των.

τότε ἀφεύκτως θὰ ἔχῃ τὴν ἀνάγκην μου, ἀρκεῖ δὲ μόνον νὰ ἔχω τὴν γενναιότητα νὰ μείνω μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πλησίον του, ὅπως δυνηθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὴν τελευταίαν εὐχὴν τῆς μητρός μου, νὰ ποδηγετήσω καὶ περιθάλψω αὐτὸν κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ βίου του ἡμέρας.

Ἔχουσα, συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω, ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ πατήρ της ἐντελῶς ἐξαντληθεὶς ἐκ τοῦ ἀσώτου αὐτοῦ βίου, δὲν θὰ ἠδύνατο ἐπὶ πολὺ νὰ ἐργάζηται ἐπεδόθη μετ' ἐπιμελείας εἰς ἐκμάθησιν ἐπαγγέλματός τινος καὶ ὡς τοιοῦτον ἐξέλεξε τὸ τῆς σιδερωτρίας. τὰ πρῶτα τοῦ ὁποίου μαθήματα εἶχε λάβει παρὰ τῆς μητρός της, οὕτω βοηθουμένη καὶ ὑπὸ φυσικῆς δεξιότητος κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου νὰ ἐκμάθῃ αὐτὸ καθ' ὁλοκληρίαν.

Ἄ! ἔλεγε πολλάκις ἀναστενάζουσα, ἐὰν ὁ πατήρ μου ἤθελε νὰ τακτοποιηθῇ ὀλίγον, ἐλάχιστα νὰ οἰκονομῇ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἐν διαστήματι δύο μόνον ἐτῶν θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀνοίξω κατάστημα ἰδικόν μου καὶ τότε, καθὼς ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι τὴν ἐργασίαν... Ἀλλὰ προτιμότερον ἦτο νὰ ζητήσῃ τις ἀπὸ τὸν Πλαντὲ νὰ καταιβάσῃ τὴν σελήνην ἢ νὰ φέρῃ ποτὲ μίαν πεντάραν εἰς τὸ σπῆτι του.

Ἑσπέραν τινὰ ἐπέστρεψεν οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ τὴν συνήθη ὥραν, ἀλλ' ἐκτάκτως τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἦτο μεθυσμένος, συνωδεύετο ὅμως ὑπὸ γυναικός τινος ὑψηλῆς, χονδρῆς, μὲ λίαν ἀπεχθῆ φυσιογνωμίαν, εἶπε δὲ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Παυλίναν, ἥτις ἡτοίμαζε τὰ τοῦ δείπνου.

— Θὰ βάλῃς ἓν ἀκόμη πιάτο, ἡ Κυρία ἀπ' ἐδῶ τρώγει μαζῆ μας.

Ἡ Παυλίνα χωρὶς οὐδὲν νὰ ἀπαντήσῃ ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ πατρός της βλέμμα μομφῆς καὶ ἐπιτιμήσεως.

Ἡ μέγαιρα τὸ παρετήρησε.

— Τί τρέχει; εἶπε διὰ κακοήχου καὶ βαναύσου τόνου φωνῆς, κατεβάσαμε, βλέπω, τὰ μοῦτρα, δὲν εἴμαστε εὐχαριστημένη! Ἄ! αὐτά, κωκωνίτσα μου, ἐμένα δὲν μ' ἀρέσουν Θὰ μοῦ κάμῃς γρήγορα τὰ γλυκὰ τὰ 'μάτια, εἰ δὲ μή..

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Παυλίνα προσποιηθεῖσα ὅτι οὐδὲν ἤκουσεν ἐξηκολούθει τὸ ἔργον της μὲ καρδίαν μεστὴν ἀπογοητεύσεως καὶ ἀπελπισίας, ἡ ἄλλη ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Πλαντὲ προσέθηκε.

— Γιὰ νὰ μὲ ὑβρίζῃ καὶ ταπεινόνῃ αὐτὴ ἡ κεράτσα ἡ κόρη σου μὲ ἔφερες λοιπὸν ἐδῶ;

— Ἔλα δά, Βιργινία, μή, γιὰ τόσῳ μικρὸ πρᾶγμα χαλᾷς τὸ αἷμα σου, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, δὲν τὸ κάμνει ἡ κακία, ἔτσι τῆς ἦλθε, θὰ τῆς περάσῃ.

— Ἔτσι ἔ; καὶ θαρρεῖς πῶς θὰ περιμένω ἐγὼ πότε θὰ τῆς καπνίσῃ νὰ μὲ καλοκυττάξῃ; Βγάλε το ἀπὸ τὸν νοῦν σου.... Ἢ θὰ μοῦ γυρέψῃ συγχώρησι τώρα ἀμέσως ἢ φεύγω ἀπὸ τὸ σπῆτι σου.

— Παυλίνα, ἔκραξεν ὁ Πλαντέ, καταστὰς ἔξαλλος ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπειλῆς, ζήτησε γρήγορα συγγνώμην, ἐγὼ ὁ πατήρ σου τὸ διατάττω.

Ἡ νέα κόρη τὸν παρετήρησε μετὰ πολλῆς ψυχρότητος.

— Ἄ! ἐσήκωσες κεφάλι βλέπω. Περίμενε ἐγὼ θὰ σοῦ δείξω. Καὶ ἁρπάσας τὴν τεραστίαν ῥάβδον του, ἔδειρε δι' αὐτῆς ἀνηλεῶς τὴν ταλαίπωρον παιδίσκην, κραυγάζων συγχρόνως ὡς δαιμονιζόμενος

— Ζήτησε συγχώρησιν, ζήτησε συγχώρησιν ἢ σὲ φονεύω.

Ἡ Παυλίνα κατ' ἀρχὰς ἀντέστη, ἀντέστη ἐπὶ πολύ, ἀλλ' αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις καὶ πρὸ παντὸς ἡ θέλησις δεκαεξαέτιδος κορασίδος ἔχουσι τὰ ὅριά των· ἐπὶ τέλους αἱματόφυρτος, ἐξηντλημένη καὶ πνευστιῶσα ἔπεσε γονυπετὴς καὶ ἐγείρουσα πρὸς τοὺς δημίους της τοὺς δακρυβρέκτους ὀφθαλμούς της «συγγνώμην».... ἐψιθύρισε καὶ ἐλιποθύμησεν.

Ἡ Βιργινία ἔλαβε τότε τὸν λόγον.

— Ἀρκεῖ, εἶπε. Εἶσαι ἄνδρας, Πλαντέ, ἠξεύρεις πῶς νὰ κάμνῃς νὰ μὲ σεβασθοῦν ἐδῶ μέσα θὰ μείνω.

Καὶ οἱ δύο ἄθλιοι χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν ἐλαχίστην φροντίδα περὶ τοῦ ταλαιπώρου παιδίου, τὸ ὁποῖον ἔκειτο ἀναίσθητον εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ δωματίου, ἐκάθησαν πρὸ τοῦ πενιχροῦ δείπνου, τὸ ὁποῖον ἡ Παυλίνα εἶχεν ἑτοιμάσει, καὶ ἔφαγον κενώσαντες προσέτι ἱκανὰ ποτήρια οἴνου, οὕτω δὲ περατωθείσης τῆς εὐωχίας των καὶ ἐν καταστάσει μέθης διατελοῦντες ἐκυλίσθησαν ἀμφότεροι ἐπὶ τοῦ πλακοστρώτου.

Ἐκεῖ ἡ πτωχὴ μικρὰ ὀρφανὴ εὗρεν αὐτοὺς τὴν δευτέραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, ὅτε τὸ δριμύτατον τῆς νυκτὸς ψῦχος ἔκαμεν αὐτὴν νὰ συνέλθῃ τῆς λειποθυμίας της.

Ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἀνημμένου ἔτι λαμπτῆρος παρετήρησεν αὐτοὺς ἐξηπλωμένους οὕτω κατὰ γῆς τὸν ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου, ἔκφρασις δὲ αἰδοῦς καὶ ἀπελπισίας ἀπεικονίσθη ἐπὶ τῶν ὡς Παναγίας τοῦ Περουζὲν θαυμασίων χαρακτήρων τοῦ προσώπου της.

— Καὶ ἐγώ, ἤλπιζον ὅτι ὅλαι αὗται αἱ φρικαλεότητες θὰ ἐλάμβανον τέλος, ἐψιθύρισεν ἀλλοφρονοῦσα. Ἰδοὺ ὅτι ἤρχισεν ἐκ νέου. Τίνι τρόπῳ, Θεέ μου, νὰ ἐξαγάγω αὐτὸν τοῦ βορβόρου, εἰς ὃν κυλίεται;

Οἱ λυγμοὶ τὴν ἔπνιγον, συνέστρεφε τὰς χεῖρας της, τὴν καλλονὴν τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία οὐδόλως εἶχε μειώσει, καὶ ἀποτεινομένη πρὸς ἐκείνην, τὸ προσφιλὲς τῆς ὁποίας ἴνδαλμα τὴν ἠκολούθει παντοῦ καὶ πάντοτε.

— Ὢ μῆτερ, μῆτερ, ἐψιθύρισεν, ὁποῖον φοβερὸν ὅρκον παρ' ἐμοῦ ἀπῄτησας; Βλέπεις καλῶς ὅτι ἡ τήρησις αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου, καὶ ἄγγελος ἐὰν ἤμην, δὲν ἤθελον ἀνθέξει εἰς τόσα μαρτύρια. (ἀκολουθεῖ)

"ΟΙΚΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ,,

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἐπταετὴς βίος ἀποτελεῖ ὡρισμένην περίοδον ἡλικίας, καθ' ἣν θεωροῦνται ἀπαραίτητοι τροποποιήσεις καὶ μεταρρυθμίσεις, ἃς ἡ πεῖρα τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου ἀπέδειξεν ἀναγκαίας.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ἑπομένη τῇ ἀρχῇ ταύτῃ καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ ἐν τῷ μέλλοντι πολυτιμοτέρα καὶ ἐν πᾶσιν ἐπαρκὴς διὰ τελείαν καὶ ὑγιᾶ μόρφωσιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ἐπιχειρεῖ σπουδαίαν μεταρρύθμισιν.

Ἀσχοληθεῖσα μέχρι σήμερον εἰδικώτερον εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ φύλου της, δὲν ἠδυνήθη νὰ διαθέσῃ ἀρκετὸν χρόνον καὶ πρὸς ἐπίδοσιν τῶν ἀναγνωστριῶν της εἰς τὸ πρακτικόν, εἰς τὸ τεχνικόν, οὕτως εἰπεῖν, μέρος τῆς ζωῆς.

Ἤδη τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀναπληροῦσα προβαίνει εἰς ἔκδοσιν μηνιαίου αὐτῆς παραρτήματος, φέροντος τίτλον «Οἰκιακὴ Ἐφημερὶς» καὶ διευθυνομένου ὑπὸ τῆς συνεργάτιδος καὶ διαχειριστρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Σιγανοῦ.

Τὸ παράρτημα τουτο θὰ ἀναπληροῖ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τὴν διδάσκαλον τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς μετ' ἐφαρμογῆς, τὴν διδάσκαλον τῆς ποικιλτικῆς, τῆς ἀνθοποιίας καὶ πιλοποιίας, τὴν διδάσκαλον τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, τῆς ὑγιεινῆς καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἐθιμοτυπίας.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἴσως ὁ μόνος τόπος, ἡ μόνη χώρα, εἰς ἣν ἡ γυνὴ δὲν καταρτίζεται ποσῶς οὔτε δι' αὐτὰς τὰς ἐργασίας, εἰς ἃς μέχρι τοῦδε τὴν ἐθεώρουν ἀποκλειστικῶς προωρισμένην. Αὐταὶ αἱ ράπτριαί μας δὲν ἠξεύρουν ἐπιστημονικῶς, μαθηματικῶς τὸ ἔργον των. Αἱ μαγείρισσαί μας, αἱ πληρωνόμεναι ἀντὶ τεσσαράκοντα καὶ πεντήκοντα δρ. κατὰ μῆνα, ἀγνοοῦσι πῶς νὰ κόψωσι τὸ κρέας των, ποῖον μέρος νὰ προορίσωσι διὰ τοῦτο καὶ ποῖον δι' ἐκεῖνο τὸ φαγητόν. Πολλάκις κρέας διὰ τοῦ ὁποίου μάγειρος εὐρωπαία θὰ διετήρει οἰκογένειαν ἐπαρκῶς, ἀρθόνως καὶ μὲ ποικιλίαν τροφῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἡ ἰδική μας τὸ σπαταλᾷ εἰς μίαν καὶ μόνην, καὶ μᾶς ἀφίνει νὰ πεινῶμεν.

Ἡ «Οἰκιακὴ Ἐφημερὶς» θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην. Θὰ μορφώσῃ τὰς κυρίας, καὶ δι' αὐτῶν θὰ μορφωθῶσι καὶ αἱ ὑπηρέτριαι. Θὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἀλλαχοῦ λειτουργοῦντα πρακτικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ πολυπληθῆ συγγράμματα καὶ περιοδικά, ἐν οἷς ἐκτίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων.

Εἰσέρχεσθε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ μαγειρεῖον. Διὰ τῶν ὁδηγιῶν τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δύνασθε νὰ κατασκευάσητε Λουκούλιον γεῦμα, νὰ καταπλήξητε τὸν εἰδικώτερον μάγειρον, νὰ προκαλέσητε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ δυστροπωτέρου συζύγου, ὃν ἀφίνει ἐντελῶς ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορον ἡ θαυμασιωτέρα μουσικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Μόζαρτ. Διὰ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δύνασθε νὰ ἔχητε καθ' ἑκάστην ἐπὶ ἑβδομάδας ὅλας νέα φαγητά, νέον ρόφημα, νέον γλύκυσμα, διὰ μεθόδου ἁπλῆς, σαφοῦς, εὐκόλου.

Δὲν ἔχετε ποτέ σας χειρισθῆ βελόνην ἢ ψαλλίδα, δὲν εἰξεύρετε στρίφωμα ἢ γαζί, ἀρχίζετε διὰ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» συστηματικῶς, ἐπιστημονικῶς δι' εἰκόνων καὶ σχετικῶν ὁδηγιῶν καὶ μαθημάτων, ὅλην τὴν διδασκαλίαν τῆς ραπτικῆς καὶ κοπτικῆς. Μανθάνετε μόνη σας νὰ ἐκτελῆτε τὰς δυσκολωτέρας ραφάς, νὰ κόπτετε χνάριᾳ διὰ πᾶν εἶδος φορέματος, ἰδικά σας, διὰ τὰ μικρά σας ἄρρενα καὶ θήλεα, διὰ τοὺς κυρίους σας αὐτούς. Νὰ τὰ κόπτετε, νὰ τὰ προσαρμόζητε, νὰ τὰ ράπτητε θαυμασίως. Δὲν ἐκεντήσατε ποτέ τι, ἡ «Οἰκιακὴ Ἐφημερὶς» σᾶς διδάσκει, πῶς νὰ τελειοποιηθῆτε εἰς τὸν κλάδον τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ διὰ πάσας τὰς οἰκιακὰς τέχνας, καὶ ἐκ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δύνανται βαθμηδὸν νὰ μορφωθῶσι τέλειαι ἐργάτιδες, τέλειαι τεχνῖτιδες, τέλειαι οἰκοκυραί.

Διὰ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» θὰ θεραπευθῇ τέλος ἡ εἰς τὰς πλείστας Ἑλληνίδας παρατηρουμένη σήμερον παντελὴς ἔλλειψις εἰδικῶν γνώσεων πρὸς διεύθυνσιν τοῦ οἴκου, πρὸς ἐπίβλεψιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, πρὸς διακόσμησιν αὐτοῦ, πρὸς κατασκευὴν φορεμάτων καὶ ἐξοικονόμησιν τῶν εἰς τὰς ραπτρίας δαπανωμένων, πρὸς ποικιλίαν τροφῆς καὶ ἔντεχνον κατασκευὴν φαγητῶν. Θὰ διασκεδασθῇ ἡ ἐντελὴς ἀπειρία πολλῶν περὶ τὴν στοιχειώδη οἰκιακὴν οἰκονομίαν, περὶ τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν ἁβρότητα καὶ συμπεριφορὰν ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς καὶ κοινωνικαῖς αὐτῶν σχέσεσιν, ἥτις ἐγένετο παραίτιος πολλῶν καὶ ἀνεπανορθώτων δυστυχημάτων, ἧς θῦμα ὑπῆρξεν ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια.

Θὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς οὕτω εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις οἰκοκυρὰς ἐπιστήμονας τῆς οἰκοκυρωσύνης των, φιλέργους, οἰκονόμους, καθαρίους, εὐπροσηγόρους ὡς τὰς γαλλίδας καὶ τὰς γερμανίδας, ἀληθεῖς παράγοντας τοῦ οἰκογενειακοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐν τῷ οἴκῳ εὐδαιμονίας.

Συνδρομὴ ἐτησία εἰς τὴν «Οἰκιακὴν Ἐφημερίδα» ὡρίσθη διὰ τὰς συνδρομητρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 3, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 3. Διὰ τὰς μὴ συνδρομητρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὁρίζεται εἰς δρ. 8 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 11 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Διευθύντριαν τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δα Ἀθηνᾶν Σιγανοῦ, ὁδὸς Φιλελλήνων 34.

Ἡ «Οἰκιακὴ Ἐφημερὶς» θὰ ἐκδίδηται μετὰ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ μηνὸς τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».